

Dosarul nr. 2rh-223/18

prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Central (M. Macar)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (N. Vascan, V. Burduh, L. Gafton)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Svetlana Filincova

examinând cererea de revizuire depusă de Petru Pleșca,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Pleșca
împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de
colaborare din 01 februarie 2012,

împotriva încheierii din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care
recursul declarat de Petru Pleșca a fost declarat inadmisibil,

c o n s t a t ă:

La 17 iulie 2015, Petru Pleșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare
din 01 februarie 2012, semnat de către Andrei Juc, Sergiu Juc și Petru Pleșca.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în reclamația din data de
15 ianuarie 2015 și în cererea de chemare în judecată, depusă la 30 ianuarie 2015, la
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, pârâții au făcut referire la acordul de
colaborare din 01 februarie 2012, care nu cuprinde obiectul, termenul, durata și nici
care sunt drepturile și obligațiile impuse părților contractante, deși pentru întocmirea
unui contract conform legislației în vigoare, sunt necesare includerea în contract a
unor clauze esențiale.

Reclamantul, Petru Pleșca a menționat că Andrei Juc și Sergiu Juc au avut un
comportament dolosiv, în privința semnării acordului de colaborare din data de
01 februarie 2012, fapt confirmat prin înaintarea de către Andrei Juc și Sergiu Juc a
cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, cererea
de chemare în judecată depusă de Petru Pleșca împotriva lui Sergiu Juc și Andrei
Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare din 01 februarie 2012 a
fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea
de apel depusă de Petru Pleșca și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2017 a

Judecătoria Hîncești, sediul Central.

Prin încheierea din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Petru Pleșca a fost declarat inadmisibil.

La 24 septembrie 2018, Petru Pleșca a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea revizuirii, casarea hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătoria Hîncești, sediul Central, a deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Petru Pleșca împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare din 01 februarie 2012.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul Petru Pleșca a indicat că, în litigiul dedus judecătii urmează să fie aplicate direct prevederile art. 6 §1 din CEDO, care garantează dreptul la un proces echitabil. Or, încheierea din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție nu este motivată.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Petru Pleșca este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Colegiul judiciar a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Pönkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Art. 446 al Codului de procedură civilă, stabilește că pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun

niciunei căi de atac.

Astfel, în urma modificărilor operate, prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, la art. 446 și 448 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. În același context, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă prevede că, încheierea de inadmisibilitate nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul indică că prin încheierea din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost considerată inadmisibilă cererea de recurs depusă de Petru Pleșca, în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Astfel, recurentul Petru Pleșca a respectat cerințele specificate la articolul 433 a¹) – d) din Codul de procedură civilă, iar completul de admisibilitate nu a avut obiecții în această parte.

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

Or, conform jurisprudenței constante a CtEDO, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din data de 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Petru Pleșca.

Colegiul relevă că, deși legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, dar practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă declare revizuire, când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă sau în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Colegiul menționează că, legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire de control judiciar asupra încheierii de inadmisibilitate, iar cererea de revizuire depusă de Petru Pleșca este declarată împotriva încheierii din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Petru Pleșca a fost declarat inadmisibil.

Respectiv, cererea de revizuire depusă de Petru Pleșca este declarată împotriva

unui act ce nu se supune revizuirii.

Reieșind din cele menționate supra și din prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuirea depusă de Petru Pleșa urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Petru Pleșca, împotriva încheierii din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Pleșca împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare din data de 01 februarie 2012.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Victor Burduh

Svetlana Filincova